

Arrest

nr. 211 799 van 30 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LUYTENS
Lakenselaan 53
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 18 augustus 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juli 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoekster en haar advocaat L. LUYTENS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen op 9 januari 2017 België binnen zonder enig identiteitsdocument en vraagt op 18 januari 2017 asiel aan. Op 25 juli 2017 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan verzoekster aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart dat u bent geboren op 6 juli 1997 te Cabinda. U woonde met uw moeder, uw broer en zus in Cabinda en u ging er naar school. U weet sinds u klein bent niet waar uw biologische vader is. Uw moeder was handelaarster.

Toen uw moeder op reis vertrok voor haar handel, begin 2014, en ze niet meer terugkeerde en jullie de huur van het huis niet langer konden betalen, verhuisden uw broer en zus naar uw oom. U verkoos om bij J. P. C. (...) te gaan wonen - en niet bij uw oom - omdat uw relatie met deze oom niet zo goed was. J. P. (...) was een vriend van uw moeder die regelmatig naar jullie huis kwam en die in de wijk Gika, Cabinda, woonde. U verhuisde in februari 2014. Toen J. (...) naar Japan ging in juni of juli 2014, verhuisden uw broer en zus ook naar zijn huis.

J. P. (...) is voorzitter van de partij UNDC (União Nacional dos Democratas de Cabinda) die op 23 januari 2014 werd opgericht. U werd lid van deze partij in februari van dat jaar. U werd de privé secretaresse van J. (...) en u moest voor hem o.a.; kopijen maken, uitnodigingen versturen voor vergaderingen, aanwezigheden noteren, enz. Tijdens de afwezigheid van J. (...) werden er nog steeds vergaderingen georganiseerd in het huis waar u verbleef.

Op 20 december 2016 viel de politie het huis binnen. Ze vroegen naar de vrouw van J. P. (...) en ze hadden een foto mee waarop u te zien was. Ze sloegen u en uw broer die u wilde beschermen en ze namen u mee naar het politiekantoor van Gika. Van daar werd u overgebracht naar Luanda. U werd er een beetje buiten de stad vastgehouden en verhoord. Toen één van de bewakers u herkende als zijn stiefzus, riep hij de hulp in van zijn vader die u uiteindelijk uit de gevangenis wist te bevrijden. Hij regelde uw reis waardoor u op 8 januari 2017 het land verliet en naar België kwam. U vroeg op 18 januari 2017 asiel aan bij de bevoegde Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U vreest de Angolese autoriteiten omdat u betrokken bent bij de partij UNDC die de onafhankelijkheid van Cabinda eist. (zie gehoor CGVS, p 20)

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk maakt dat u daadwerkelijk bij de partij UNDC betrokken bent. Zo kan u niet geloofwaardig maken dat u op de hoogte bent van wie er allemaal lid is van UNDC. Voor iemand die zegt dat ze de aanwezigheden moest noteren tijdens vergaderingen en dat ze de uitnodigingen moest versturen voor vergaderingen naar deze leden (zie gehoor CGVS, p 10), mag echter op zijn minst verwacht worden in staat te zijn om een hele resem leden van UNDC op te sommen. Wanneer u echter wordt gevraagd wie er lid is van de partij, zegt u aanvankelijk 'ik en andere mensen van Cabinda'. Wanneer vervolgens wordt gevraagd naar concrete namen, kan u verschillende namen opsommen; Alberto Ndudi, Augusto waarvan u de familienaam niet weet, Zé waar u eveneens de familienaam niet van weet, Mario waarvan u de familienaam niet weet, Daniel Mabiala, Ambrosio waarvan u de familienaam niet, Tomas waarvan u de familienaam niet kent, Estevao Bambi maar u bent echter niet helemaal zeker van zijn familienaam, Agata, Abigail, Fatima en van de anderen kan u zich de namen niet herinneren. U geeft aan dat Afrikaanse familienamen meestal vrij ingewikkeld zijn en dat u deze niet allemaal kan onthouden (zie gehoor CGVS, p 9-10). Het is wel zeer opmerkelijk dat u niet beter in staat bent om meer namen op te sommen van leden van UNDC daar u verklaart dat er tussen dertig en vijftig leden aanwezig waren op de vergaderingen van UNDC die of maandelijks of om de twee weken plaatsvonden (zie gehoor CGVS, p 11). Het feit dat u niet in staat bent om meerdere leden, met familienaam, op te sommen, vormt een eerste negatieve indicatie van de geloofwaardigheid van uw vermeend engagement bij UNDC. Indien u werkelijk verantwoordelijk was voor de aanwezigheidslijst en voor het versturen van de uitnodigingen is het niet aannemelijk dat u niet meer namen kan opsommen of dat de namen die u opsomt zich beperken tot de voornaam.

Verder dient te worden opgemerkt dat de namen die u opsomt niet overeenstemmen met de namen die terug te vinden zijn op de website van UNDC (zie informatie die werd toegevoegd in de blauwe map). Volgens deze website is Alberto Ndudi de algemeen secretaris, zoals u ook aangeeft (zie gehoor CGVS, p 23). Maar de algemene secretaresse zou Oliveira dos Santos Phola zijn en niet Abigail, zoals u

verklaarde (zie gehoor CGVS, p 10) en waarvan u zelfs de familienaam niet meer weet. Tevens dient te worden opgemerkt dat de persoonlijke secretaresse Antonio de Gonzales Nzita zou zijn en komt uw naam niet voor op de website, laat staan als persoonlijke secretaresse zoals u zelf beweert. Daarenboven slaagt u er niet in om één van de namen op te sommen die wel op de site van UNDC staan; niet de woordvoerder, noch de operationele manager, de directrice van de politieke animatie, de communicatieraadgever, de directeur van de algemene diensten of de CEO van 'Action Solidaire'. Het is niet aannemelijk dat u, als persoonlijke secretaresse van de voorzitter, niet op de hoogte zou zijn van de namen van deze personen. Daarenboven verklaart u dat er geen andere functies zijn binnen UNDC dan deze die u heeft opgesomd; de voorzitter, u als zijn persoonlijke secretaresse en de algemene secretaresse, Abigail (zie gehoor CGVS, p 11). U kan geenszins aannemelijk maken dat u op de hoogte bent van de leden van de partij UNDC, laat staan van de hoger geplaatste personen binnen de partij.

Verder toont u geen betrokkenheid bij de partij. Zo is het niet aannemelijk dat u niet weet tussen welke Congo's Angola is ingesloten; u verklaart -correct- dat er enerzijds 'Congo Brazzavile' is maar u slaagt er niet in om aan te geven dat er aan de andere kant van Cabinda Congo RDC ligt (zie gehoor CGVS, p 15). Indien u echter wat interesse zou hebben voor de Cabindese zaak, zou u hebben opgemerkt dat op de site van UNDC een kaartje staat waarbij de positie van Cabinda duidelijk wordt aangegeven (zie informatie die werd toegevoegd aan de blauwe map).

Ook is het niet aannemelijk dat u zich aansluit bij een politieke partij, waarbij u zelf verklaart dat het gevaar met zich kan meebrengen (zie gehoor CGVS, p 7), dat u zelfs de persoonlijke secretaresse wordt van de voorzitter van de partij, maar dat u niet op de hoogte bent van het bestaan van andere partijen met dezelfde ideologie. U geeft aan dat u FLEC kent en dat deze dezelfde ideeën heeft als UNDC. U zegt dat het verschil erin zit dat UNDC nieuw is. Echter, indien u bereid bent om een risico te lopen omdat u zich politiek engageert, is het niet aannemelijk dat u zich niet beter heeft geïnformeerd over andere partijen en dat u zelfs niet op de hoogte bent van de namen van deze andere partijen (zie gehoor CGVS, p 28, p30). Bovendien is het niet aannemelijk dat u niet beter op de hoogte bent van het programma van UNDC gezien u haast drie jaar lid zou zijn geweest, naar de vergaderingen zou zijn gegaan en zelfs secretaresse zou zijn geweest. Uit informatie die werd toegevoegd aan de blauwe map blijkt dat UNDC als éérste programmapunt de 'democratie' heeft. Zelfs de naam 'Union Nationales des Démocrates Cabindais' verwijst naar de democratie die de partij hoog in het vaandel zou dragen. Het feit dat u uitsluitend verwijst naar de 'onafhankelijkheid' toont een ernstig gebrek aan kennis over de politieke standpunten van deze partij (zie gehoor CGVS, p 9). Wanneer u expliciet wordt gevraagd naar het programma van UNDC, geeft u aan dat u de vraag niet begrijpt. Wanneer u vervolgens wordt verduidelijkt dat de protection officer (verder PO) de doelen van de partij wenst te kennen, zegt u wederom 'onafhankelijkheid'. Wanneer de PO vraagt of er nog andere zaken zijn die de partij nastreeft, refereert u –zeer algemeen- naar onderwijs, gezondheidszorg, handel en andere algemene situaties in Angola zoals het gebrek aan wegen, huisvesting,... (zie gehoor CGVS, p 23). Het is niet aannemelijk dat u niet beter op de hoogte zou zijn van het programma van UNDC, zeker gezien er een duidelijk, gestructureerd programma bestaat van UNDC en dat dit zelfs terug te vinden is op het internet.

Tevens slaagt u er ook niet in om meer informatie over J. (...) te geven. U verklaart dat hij naar Japan vertrok in juni of juli 2014. U weet echter niet wat hij er ging doen of wanneer hij zou terugkomen. U weet alleen dat hij naar daar ging om een paar zaken te regelen. U geeft aan dat hij in Japan de partij naamsbekendheid heeft gegeven en dat hij een bureau van UNDC heeft geopend in Japan (zie gehoor CGVS, p 8-9). Verder zegt u ook dat hij contacten heeft met de Angolese ambassade in Japan (zie gehoor CGVS, p 25). Binnen deze context is het echter vreemd dat – nadat u van februari 2014 tot 20 december 2016 ongemoeid in het huis van J. (...) heeft gewoond - u plots wordt gecontacteerd, geslagen en meegenomen door politie om u te vragen wanneer J. (...) zou terugkeren. Indien de Angolese autoriteiten werkelijk op zoek zouden zijn naar informatie ivm J. (...), is het niet aannemelijk dat ze deze informatie via u zouden trachten in te winnen aangezien de Angolese autoriteiten reeds in direct contact zouden hebben staan met J. (...). Bijkomend kan worden opgemerkt dat het wel zeer opmerkelijk is dat u niet op de hoogte bent van de activiteiten van J. (...) in Japan daar op zijn Facebookaccount duidelijk staat dat hij werkt voor 'Chevron'. (zie informatie toegevoegd aan de blauwe map).

Bovenstaande vaststellingen leiden er dan ook toe te stellen dat u hoegenaamd niet weet te overtuigen als zelfverklaard betrokken vooraanstaand lid van UNDC. Rekening houdend met het door u beschreven profiel van uzelf - met name persoonlijke assistente van de voorzitter van de partij - mag een meer overtuigende kennis van de structuur en de prominente leden van deze partij verwacht worden wat hoegenaamd niet het geval is zoals ruimschoots blijkt uit bovenstaande vaststellingen.

Bovendien kunnen er bedenkingen worden gemaakt bij uw recent verblijf in Cabinda. Zo verklaart u dat 'município's' in Cabinda dezelfde zijn als de wijken van Cabinda stad (zie gehoor CGVS, p 15). Uit informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat de provincie Cabinda bestaat uit 4 município's waarvan Cabinda(stad) er eentje is.

U bent in staat om verschillende wijken op te sommen in Cabinda(stad) maar uw kennis over de wijk 'primeiro de maio' waar u verklaarde te hebben gewoond tot in 2014 (u was toen zeventien jaar) is echter ontoereikend. U weet wel dat er een Baobab boom in de wijk is ('imbondeiro') maar daarnaast geeft u ook verkeerde informatie over de wijk. Zo geeft u aan dat er in 'primeiro de maio' een kraamkliniek was en verder privé klinieken (zie gehoor CGVS, p 30). Uit informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat er in 2009 een heel nieuw ziekenhuis met twee verdiepingen werd gebouwd waar verschillende diensten zoals Algemene Heelkunde, Pediatrie, gynaecologie en verloskunde, laboratorium voor klinisch onderzoek en mond en tandheelkunde werd in ondergebracht. Het gaat hier bovendien niet om een privé initiatief maar om een uitbreiding van het bestaande nationale ziekenhuis. Het is niet aannemelijk dat u niet op de hoogte zou zijn van dit nieuwe ziekenhuis dat in uw wijk werd gebouwd. U verklaart bovendien dat er maar één ziekenhuis in Cabinda is, in de benedenstad (zie gehoor CGVS, p 28). U geeft aan dat er in 'primeiro de maio' alleen een kinderziekenhuis is dat er minder dan tien jaar staat. U verklaart dat het ziekenhuis vroeger elders in de wijk stond. Dit stemt echter niet overeen met de informatie waarover we beschikken (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Het doet vermoeden dat u wel iets van Cabinda afweet, maar dat u geen kennis heeft van recentere gebeurtenissen of ontwikkelingen. Uw facebook account, waarop u duidelijk te herkennen bent, bevestigt dit vermoeden daar u in uw profiel zegt dat u afkomstig bent van Cabinda maar dat u in Luanda woont (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Uit het bovenstaande kan afgeleid worden dat u uw beweerde betrokkenheid en rol binnen de UNDC hoegenaamd niet aannemelijk kan maken. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan de persoonlijke vervolgingsfeiten die hieruit zouden zijn voortgevloeid. Bovendien kunnen eveneens enkele vragen gesteld worden bij uw beweerd recent verblijf in Cabinda.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U legt geen documenten voor die uw identiteit of uw reisweg kunnen bevestigen, noch enige documenten die bovenstaande pertinente vaststellingen kunnen wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel laat verzoekster gelden dat zij het niet eens kan zijn met de motieven van de bestreden beslissing.

Zij haalt de vaststellingen in de bestreden beslissing aan die de commissaris-generaal ertoe hebben geleid te stellen dat zij hoegenaamd niet weet te overtuigen als zelfverklaard betrokken vooraanstaand lid van UNDC en licht als volgt toe:

"In casu stelt verzoekster vast dat er getwijfeld wordt aan haar "betrokkenheid bij de partij UNDC".

Verzoekster is echter van mening dat er verwarring is ontstaan tussen haar betrokkenheid en de aard van haar betrokkenheid. In casu is er niet zozeer sprake van een weloverwogen politiek engagement maar inderdaad van een loutere, vrijwel toevallige "betrokkenheid".

De eisen die dan ook aan verzoekster gesteld worden om haar "betrokkenheid" te staven zijn niet aangepast aan haar daadwerkelijk profiel : zij was trouwens nog maar nauwelijks 17 jaar oud toen ze bij J. (...), -die een vriend van haar moeder was-, introk, nadat haar moeder niet meer terugkeerde van een reis. Zij verklaarde zelf dat ze aldus beïnvloedt werd door iemand van het UNDC (en niet van het FLEC) en dat zij er zo "ingerold" is. Haar engagement houdt daar ook bij op. Zij woonde echter in de woning van J. (...) en daardoor werd zij door de Angolese autoriteiten per definitie als een zeer verdachte persoon bestempeld, nu deze klaarblijkelijk J. (...) viseerden. Toen zij bij de huiszoeking op nog meer bezwarend materiaal stootten, was de positie van verzoekster uiteraard ook kritiek geworden.

Meer bepaald ivm de namen van de leden, kon verzoekster wel degelijk een hele lijst opgegeven van de belangrijkste personen maar kon zij niet alle details (meer) herinneren; Alberto Ndudi is trouwens vice-president en de term "algemeen secretaris" is zeer verwarrend; het is trouwens meer gebruikelijk dat de leden mekaar bij de voornaam aanspreken, zoals het trouwens in het algemeen gebruikelijk is in Angola; bovendien heeft zij ook tijdens het gehoor reeds verklaard dat de oproepingen via sms verstuurd werden en dat de contacten al opgeslagen zaten in de telefoon, zodat het logisch is dat verzoekster zelf die zaken niet diende te memoriseren;

Dat bepaalde namen niet (meer) overeenstemmen met hetgeen nu op de website van de UNDC kon teruggevonden worden is ook geen indicatie voor de ongeloofwaardigheid van verzoeksters asielmotieven, nu deze uiteraard wordt geactualiseerd; dat haar naam er niet opstaat is uiteraard geen motief, nu zij zoals eerder aangegeven eerder toevallig de verantwoordelijkheid voor de organisatie op zich nam, maar voor haar eigen veiligheid geen officiële registratie/functie had.

Dat zij niet precies kon aangeven tussen welke Congo's Angola is ingesloten is te wijten aan het feit dat al deze kennis immers niet wordt aangereikt aan jongeren uit Cabinda; alles wat te maken heeft met de oppositie is trouwens geheim.

Dat zij onvoldoende informatie zou gegeven hebben over J. (...) is ook een relatieve beoordeling; J. (...) is sinds juni-juli 2014 in Japan en is niet meer teruggekomen; verzoekster had zelf ook een professionele activiteit; verzoekster had alleen telefonisch contact met hem; dat zij verwijst naar zijn politieke activiteiten, eerder dan naar zijn professionele bezigheden is geen argument; dat hij contacten heeft met de Ambassade van Angola is trouwens een misverstand; verzoekster beoogde te vermelden dat hij in Japan voor de Ambassade geprotesteerd heeft, in het kader van zijn politieke activiteiten.

Verzoekster heeft terug contact opgenomen met J. (...) en behoudt zich het recht voor om bijkomende verklaringen van J. (...) neer te leggen ter staving van haar engagement en "haar betrokkenheid bij het UNDC"

Vervolgens citeert verzoekster de motieven van de bestreden beslissing aangaande de bedenkingen over haar recent verblijf in Cabinda en stelt zij ten eerste verbaasd te zijn dat ook haar recente herkomst zelf in twijfel wordt getrokken. Zij behoudt zich het recht voor om hierover stavingstukken te bekomen en voor te leggen en betoogt verder als volgt:

"Zij kent wel degelijk de 4 municipio's van de provincie Cabinda en bevestigt dat er in het gehoor verwarring is ontstaan nu er ook tezelfdertijd naar de "wijken" werd gevraagd.

Dat haar kennis omtrent haar wijk "primeiro de maio" ontoereikend zou zijn is een louter éézijdige stelling die gebaseerd is op overwegend één vaststelling ivm het ziekenhuis/de ziekenhuizen. Verzoekster heeft echter geen contact met de medische wereld en het is dan ook helemaal niet evident dat zij precies op de hoogte zou zijn van het bestaan van de verschillende ziekenhuizen, hun precieze renovering (in casu toen zij 10 jaar oud was) en of de diensten die zij respectievelijk aanbieden; verzoekster heeft wel degelijk aangegeven dat er inderdaad verschillende ziekenhuizen staan.

Verzoekster kon daarentegen wel een hele reeks correcte informatie geven over andere plaatsen en gebeurtenissen.

Dat zij in het verleden op bezoek was in Luanda bij haar zus, is haar recht en niet in tegenstrijd met haar actuele vrees voor vervolging, integendeel; indien zij in Luanda wordt gevat, wordt zij onmiddellijk opgepakt. Dat zij destijds op haar face-book profiel haar herkomst uit Cabinda maar haar verblijf in Luanda aangaf, is hiermee dus niet tegenstrijdig.

Verzoekster behoudt zich het recht voor om op haar middelen terug te komen, mocht zij bijkomende informatie bekomen in de loop van de procedure.”

2.2. Stukken

2.2.1. Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2.2. Ter terechtzitting legt verzoekster overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) een aanvullende nota met daarbij de volgende stukken neer:

- een nationaal identiteitsdocument (stuk 1);
- een geboorteakte (stuk 2);
- drie schoolattesten (stukken 3, 4 en 6);
- een diploma lager onderwijs (stuk 5);
- een getuigenis van de voorzitter van de UNDC (stuk 7);
- een bewijs van een geldtransfer van de voorzitter van de UNDC (stuk 8).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

2.3.1.1. Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekster daarop.

2.3.1.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekster in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU) en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32/EU), en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte beoordeling van feiten en omstandigheden in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de

hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet (zie: HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.3. Beoordeling van de vluchtelingenstatus

Verzoekster verklaarde te vrezen voor vervolging door de Angolese overheid omwille van haar lidmaatschap bij de politieke partij União Nacional dos Democratas de Cabinda (UNDC).

Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekster de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) zij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij daadwerkelijk bij de partij UNDC betrokken is, nu zij niet aannemelijk kan maken dat zij op de hoogte is van de leden van deze partij, laat staan van de hoger geplaatste personen binnen de partij, zij geen betrokkenheid toont bij deze partij en zij er niet in slaagt om meer informatie te geven over de voorzitter van deze partij, van wie zij verklaarde de persoonlijke secretaresse te zijn, en omdat (ii) er bedenkingen zijn bij haar recent verblijf in Cabinda, nu zij foutief verklaarde dat de "*município's*" in Cabinda dezelfde zijn als de wijken van Cabinda stad, haar kennis over de wijk waar zij verklaarde te hebben gewoond tot in 2014 ontoereikend is en zij in haar "*Facebook*"-profiel zegt dat zij afkomstig is van Cabinda, maar dat zij in Luanda woont.

Verzoekster slaagt er niet in voorgaande motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten of te weerleggen.

Vooreerst kan de commissaris-generaal worden gevolgd waar hij in de bestreden beslissing opmerkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij daadwerkelijk bij de partij UNDC betrokken is, nu zij niet geloofwaardig kan maken dat zij op de hoogte is van wie er allemaal lid is van deze partij. In de bestreden beslissing wordt dit als volgt toegelicht:

"Voor iemand die zegt dat ze de aanwezigheden moest noteren tijdens vergaderingen en dat ze de uitnodigingen moest versturen voor vergaderingen naar deze leden (zie gehoor CGVS, p 10), mag

echter op zijn minst verwacht worden in staat te zijn om een hele resem leden van UNDC op te sommen. Wanneer u echter wordt gevraagd wie er lid is van de partij, zegt u aanvankelijk 'ik en andere mensen van Cabinda'. Wanneer vervolgens wordt gevraagd naar concrete namen, kan u verschillende namen opsommen; Alberto Ndudi, Augusto waarvan u de familienaam niet weet, Zé waar u eveneens de familienaam niet van weet, Mario waarvan u de familienaam niet weet, Daniel Mabilia, Ambrosio waarvan u de familienaam niet kent, Estevao Bambi maar u bent echter niet helemaal zeker van zijn familienaam, Agata, Abigail, Fatima en van de anderen kan u zich de namen niet herinneren. U geeft aan dat Afrikaanse familienamen meestal vrij ingewikkeld zijn en dat u deze niet allemaal kan onthouden (zie gehoor CGVS, p 9-10). Het is wel zeer opmerkelijk dat u niet beter in staat bent om meer namen op te sommen van leden van UNDC daar u verklaart dat er tussen dertig en vijftig leden aanwezig waren op de vergaderingen van UNDC die of maandelijks of om de twee weken plaatsvonden (zie gehoor CGVS, p 11). Het feit dat u niet in staat bent om meerdere leden, met familienaam, op te sommen, vormt een eerste negatieve indicatie van de geloofwaardigheid van uw vermeend engagement bij UNDC. Indien u werkelijk verantwoordelijk was voor de aanwezigheidslijst en voor het versturen van de uitnodigingen is het niet aannemelijk dat u niet meer namen kan opsommen of dat de namen die u opsomt zich beperken tot de voornaam."

Dat verzoekster nog maar 17 jaar was toen ze bij de partijvoorzitter introk – en voor de partij begon te werken –, dat het meer gebruikelijk zou zijn dat de leden elkaar bij de voornaam aanspraken en dat de oproepingen via sms verstuurd werden, kan niet verklaren dat verzoekster niet meer namen van partijleden kan opsommen en dat de (meeste) namen die zij opsomt beperkt zijn tot de voornaam. Voor iemand die beweert dat ze de aanwezigheden van de leden moest noteren tijdens vergaderingen en dat ze naar de leden uitnodigingen moest versturen voor deze vergaderingen mag immers – ondanks haar jonge leeftijd – worden verwacht dat zij meer namen kan opnoemen van de partij waar zij lid van is, temeer nu zij volgens haar verklaringen de persoonlijke secretaresse van de voorzitter en oprichter van deze partij was en deze vergaderingen maandelijks of zelfs tweewekelijks doorgingen en zij deze leden dus in de periode van drie jaar dat zij bij deze partij was frequent ontmoet moet hebben. Dat verzoekster hier niet in slaagde, vormt ook volgens de Raad een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van haar voorgehouden betrokkenheid bij de partij UNDC.

Daarbij komt dat uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat de namen die verzoekster opsomde niet in overeenstemming zijn met de namen die terug te vinden zijn op de website van UNDC (adm. doss., stuk 10, map met 'landeninformatie'). Volgens deze website zou de algemene secretaresse van UNDC Oliveira dos Santos Phola zijn en niet Abigail, zoals verzoekster op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) verklaarde en waarvan zij zelfs de familienaam niet meer wist (adm. doss., stuk 5, gehoorverslag 11 mei 2017, p. 10). Tevens zou volgens deze website de persoonlijke secretaresse van de voorzitter van UNDC Antonio de Gonzales Nzita zijn en komt verzoeksters naam op deze website niet voor, laat staan als persoonlijke secretaresse. Verzoekster tracht dit in het verzoekschrift te verklaren door te stellen dat zij voor haar eigen veiligheid geen officiële registratie of functie had, doch er wordt niet ingezien waarom enkel aan haar veiligheid zou worden gedacht en niet aan die van de leden die wel officiële functies hadden binnen de partij en wiens naam wel op de website wordt vermeld. Behoudens de naam van de algemeen secretaris (door verzoekster in het verzoekschrift "vice-president" genoemd) werd door verzoekster voorts geen enkele van de namen die op de website van UNDC staan genoemd. Verzoekster noemde noch de naam van de woordvoerder, noch die van de operationele manager, van de directrice van de politieke animatie, van de communicatieraadgever, van de directeur van de algemene diensten of van de CEO van "Action Solidiare". Ook de Raad acht het niet aannemelijk dat verzoekster, als persoonlijke secretaresse van de voorzitter, niet op de hoogte zou zijn van de namen van deze personen. De loutere omstandigheid dat deze website wordt geactualiseerd en dat bepaalde namen niet meer zouden overeenstemmen met wat nu op de website staat, kan niet volledig verklaren dat verzoekster geen enkele van deze namen kon opnoemen. Het is immers niet geloofwaardig dat de partij UNDC sinds de inval van de politie in het huis waar verzoekster verbleef haar volledige staf – met uitzondering van de voorzitter en de algemeen secretaris (of vice-president) – verving. Bovendien verklaarde verzoekster dat er binnen UNDC geen andere functies zijn dan deze die zij heeft opgesomd, met name die van voorzitter, die van persoonlijke secretaresse en die van de algemene secretaresse (adm. doss., stuk 5, gehoorverslag 11 mei 2017, p. 11). Verzoekster biedt geen verklaring voor de vaststelling dat er op de website van UNDC tal van andere functies prijken. Aldus maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij op de hoogte is van de leden van de partij UNDC, laat staan van de hoger geplaatste personen binnen de partij, wat verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van haar voorgehouden betrokkenheid bij deze partij.

Het voorgaande wordt nog versterkt door de vaststellingen dat verzoekster niet weet tussen welke Congo's Angola is ingesloten, dat zij niet op de hoogte is van het bestaan van andere partijen met dezelfde ideologie en dat zij niet beter op de hoogte is van het programma van UNDC. In de bestreden beslissing wordt dit als volgt toegelicht:

“Verder toont u geen betrokkenheid bij de partij. Zo is het niet aannemelijk dat u niet weet tussen welke Congo's Angola is ingesloten; u verklaart -correct- dat er enerzijds ‘Congo Brazzaville’ is maar u slaagt er niet in om aan te geven dat er aan de andere kant van Cabinda Congo RDC ligt (zie gehoor CGVS, p 15). Indien u echter wat interesse zou hebben voor de Cabindese zaak, zou u hebben opgemerkt dat op de site van UNDC een kaartje staat waarbij de positie van Cabinda duidelijk wordt aangegeven (zie informatie die werd toegevoegd aan de blauwe map).

Ook is het niet aannemelijk dat u zich aansluit bij een politieke partij, waarbij u zelf verklaart dat het gevaar met zich kan meebrengen (zie gehoor CGVS, p 7), dat u zelfs de persoonlijke secretaresse wordt van de voorzitter van de partij, maar dat u niet op de hoogte bent van het bestaan van andere partijen met dezelfde ideologie. U geeft aan dat u FLEC kent en dat deze dezelfde ideeën heeft als UNDC. U zegt dat het verschil erin zit dat UNDC nieuw is. Echter, indien u bereid bent om een risico te lopen omdat u zich politiek engageert, is het niet aannemelijk dat u zich niet beter heeft geïnformeerd over andere partijen en dat u zelfs niet op de hoogte bent van de namen van deze andere partijen (zie gehoor CGVS, p 28, p30). Bovendien is het niet aannemelijk dat u niet beter op de hoogte bent van het programma van UNDC gezien u haast drie jaar lid zou zijn geweest, naar de vergaderingen zou zijn gegaan en zelfs secretaresse zou zijn geweest. Uit informatie die werd toegevoegd aan de blauwe map blijkt dat UNDC als éérste programmapunt de ‘democratie’ heeft. Zelfs de naam ‘Union Nationales des Démocrates Cabindais’ verwijst naar de democratie die de partij hoog in het vaandel zou dragen. Het feit dat u uitsluitend verwijst naar de ‘onafhankelijkheid’ toont een ernstig gebrek aan kennis over de politieke standpunten van deze partij (zie gehoor CGVS, p 9). Wanneer u expliciet wordt gevraagd naar het programma van UNDC, geeft u aan dat u de vraag niet begrijpt. Wanneer u vervolgens wordt verduidelijkt dat de protection officer (verder PO) de doelen van de partij wenst te kennen, zegt u wederom ‘onafhankelijkheid’. Wanneer de PO vraagt of er nog andere zaken zijn die de partij nastreeft, refereert u –zeer algemeen- naar onderwijs, gezondheidszorg, handel en andere algemene situaties in Angola zoals het gebrek aan wegen, huisvesting,... (zie gehoor CGVS, p 23). Het is niet aannemelijk dat u niet beter op de hoogte zou zijn van het programma van UNDC, zeker gezien er een duidelijk, gestructureerd programma bestaat van UNDC en dat dit zelfs terug te vinden is op het internet.”

Verzoekster komt in het enig middel niet verder dan haar gebrek aan kennis over de ligging van Angola te wijten aan *“het feit dat al deze kennis (...) niet wordt aangereikt aan jongeren uit Cabinda”* en aan het feit dat alles wat te maken heeft met de oppositie geheim zou zijn, doch dit doet geen afbreuk aan de voorgaande vaststellingen. Verzoekster is immers niet zo maar een van de *“jongeren uit Cabinda”*, doch – volgens haar verklaringen – de persoonlijke secretaresse van de voorzitter van de partij UNDC. Het is dan ook niet onredelijk om van haar te verwachten dat zij over deze kennis beschikt. Voorts geeft verzoekster geen verklaring voor haar gebrek aan kennis van het partijprogramma van UNDC. Zij beperkt zich louter tot het minimaliseren van haar politieke engagement, doch slaagt er hiermee niet in de voorgaande vaststellingen van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Verzoekster verklaarde zelf dat zij bijna drie jaar lid was van de partij UNDC, dat zij de persoonlijke secretaresse was van de voorzitter (en tevens oprichter) van deze partij en dat zij daar bepaalde taken verrichtte. Dat deze betrokkenheid eerder op een toevallige wijze is tot stand gekomen, doet aan het voorgaande geen afbreuk. De voorgaande vaststellingen, die er mede toe leiden dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters voorgehouden betrokkenheid bij UNDC, vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht, en worden bij gebrek aan een afdoende weerlegging door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Voorts kan verzoekster weinig informatie geven over de voorzitter van UNDC, van wie zij volgens haar verklaringen nochtans de persoonlijke secretaresse was en in wiens woning zij zou hebben verbleven. Zij verklaarde op het CGVS dat hij naar Japan vertrok in juni of juli 2014, doch wist niet wat hij er ging doen of wanneer hij zou terugkomen. Zij wist enkel dat hij naar daar ging om een paar zaken te regelen en gaf aan dat hij in Japan de partij naamsbekendheid heeft gegeven en dat hij een bureau van UNDC heeft geopend in Japan (adm. doss., stuk 5, gehoorverslag 11 mei 2017, p. 8-9). Verzoekster betoogt in het enig middel dat de beoordeling dat zij onvoldoende informatie zou gegeven hebben over de voorzitter van UNDC relatief is nu deze sinds juni-juli 2014 in Japan is en niet meer is teruggekomen, doch zij gaat eraan voorbij dat uit informatie in het administratief dossier blijkt dat op de *“Facebookaccount”* van de voorzitter duidelijk staat dat hij werkt voor *“Chevron”* (adm. doss., stuk 10, map met ‘landeninformatie’). Dat zij, als zijn persoonlijke secretaresse die beweert met hem nog telefonisch contact te hebben, niet op de hoogte is van dit gegeven is weinig aannemelijk en doet

afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar verklaringen. Voorts verklaarde verzoekster op het CGVS wel degelijk dat de voorzitter van UNDC contacten had met de Angolese ambassade in Japan (adm. doss., stuk 5, gehoorverslag 11 mei 2017, p. 25). Zij tracht dit in het verzoekschrift af te doen als een misverstand en stelt dat zij *“beoogde te vermelden dat hij in Japan voor de Ambassade geprotesteerd heeft, in het kader van zijn politieke activiteiten”*, doch dit vindt geen steun in het administratief dossier. Hoe dan ook antwoordde verzoekster bevestigend op de vraag of de Angolese autoriteiten (moeten) weten waar de voorzitter van UNDC is en wat hij doet (adm. doss., stuk 5, gehoorverslag 11 mei 2017, p. 25), zodat het volstrekt ongeloofwaardig is dat de Angolese autoriteiten via haar informatie zouden trachten te winnen over hem en haar zouden geslagen en meegenomen hebben om te vragen wanneer de voorzitter zou terugkeren, dit dan nog nadat zij eerst van februari 2014 tot 20 december 2016 ongemoeid in het huis van de voorzitter had gewoond.

Gelet op al het voorgaande heeft verzoekster de Raad niet kunnen overtuigen dat zij een vooraanstaand lid is van de partij UNDC, zodat er geen geloof kan worden gehecht aan de door haar opgeworpen persoonlijke vervolgingsfeiten die hieruit zouden zijn voortgevloeid.

Bovendien – en ten overvloede – kan er nog op worden gewezen dat de commissaris-generaal een aantal terechte bedenkingen uit bij verzoeksters recent verblijf in Cabinda.

Zo verklaarde verzoekster op het CGVS dat *“município’s”* in Cabinda dezelfde zijn als de negen wijken van de stad Cabinda die zij opsomde (adm. doss., stuk 5, gehoorverslag 11 mei 2017, p. 15), terwijl uit informatie die is opgenomen in het administratief dossier blijkt dat de provincie Cabinda bestaat uit vier *“município’s”*, waarvan de stad Cabinda er een is (adm. doss., stuk 10, map met ‘landeninformatie’, informatie Wikipedia). Verzoekster betoogt thans dat zij de vier *“município’s”* van de provincie Cabinda wel degelijk kent en stelt dat er tijdens het gehoor verwarring is ontstaan nu er ook tezelfdertijd naar de *“wijken”* werd gevraagd. Haar betoog vindt evenwel geen steun in de stukken van het administratief dossier. Uit het gehoorverslag blijkt immers niet dat verzoekster naar de *“wijken”* werd gevraagd, doch wel naar de opdeling van de stad Cabinda en dat verzoekster daarop spontaan antwoordde door een aantal wijken op te noemen, waarna zij op de vraag of er geen *“município’s”* zijn, antwoordde dat ze deze net had opgesomd (adm. doss., stuk 5, gehoorverslag 11 mei 2017, p. 15).

Een volgende bedenking bij verzoeksters recente verblijf in Cabinda is haar ontoereikende kennis over de wijk *“primeiro de maio”*, waar zij volgens haar verklaringen zou hebben gewoond tot in 2014. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt toegelicht:

“U weet wel dat er een Baobab boom in de wijk is (‘imbondeiro’) maar daarnaast geeft u ook verkeerde informatie over de wijk. Zo geeft u aan dat er in ‘primeiro de maio’ een kraamkliniek was en verder privé klinieken (zie gehoor CGVS, p 30). Uit informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat er in 2009 een heel nieuw ziekenhuis met twee verdiepingen werd gebouwd waar verschillende diensten zoals Algemene Heelkunde, Pediatrie, gynaecologie en verloskunde, laboratorium voor klinisch onderzoek en mond en tandheelkunde werd in ondergebracht. Het gaat hier bovendien niet om een privé initiatief maar om een uitbreiding van het bestaande nationale ziekenhuis. Het is niet aannemelijk dat u niet op de hoogte zou zijn van dit nieuwe ziekenhuis dat in uw wijk werd gebouwd. U verklaart bovendien dat er maar één ziekenhuis in Cabinda is, in de benedenstad (zie gehoor CGVS, p 28). U geeft aan dat er in ‘primeiro de maio’ alleen een kinderziekenhuis is dat er minder dan tien jaar staat. U verklaart dat het ziekenhuis vroeger elders in de wijk stond. Dit stemt echter niet overeen met de informatie waarover we beschikken (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Het doet vermoeden dat u wel iets van Cabinda afweet, maar dat u geen kennis heeft van recentere gebeurtenissen of ontwikkelingen.”

Dat verzoekster geen contact heeft met de medische wereld kan niet verklaren dat zij niet op de hoogte was van het hierboven genoemde nieuwe ziekenhuis dat in haar wijk werd gebouwd. Een dergelijk gegeven kan haar immers, zelfs ondanks haar jonge leeftijd destijds, niet ontgaan zijn indien zij daar in die periode daadwerkelijk woonde. Dat verzoekster op het CGVS heeft aangegeven dat er verschillende ziekenhuizen staan, wordt in de voorgaande motieven van de bestreden beslissing niet betwist. Er wordt namelijk op goede gronden overwogen dat verzoekster aangaf dat er in haar wijk een kraamkliniek was en verder privé klinieken. Dit doet evenwel geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoekster niet op de hoogte was van het nieuwe ziekenhuis dat in haar wijk werd gebouwd en dat een uitbreiding is van het bestaande nationale ziekenhuis.

Het vermoeden dat verzoekster niet recent voor haar vertrek uit Angola in Cabinda heeft verbleven, vindt tevens steun in haar profiel op haar *“facebook account”*, waarop zij duidelijk te herkennen is en

waarin zij stelt afkomstig te zijn uit Cabinda, maar dat haar meest recente verblijf in Luanda is (adm. doss., stuk 10, map met 'landeninformatie', "Facebook profiel" verzoekster). Verzoeksters betoog dat zij in het verleden op bezoek was bij haar zus in Luanda, dat dit haar recht is en niet in tegenstrijd met haar actuele vrees voor vervolging, doet hieraan geen afbreuk.

Waar verzoekster ten slotte nog stelt dat zij wel een hele reeks informatie kon geven over andere plaatsen en gebeurtenissen – zonder toe te lichten over welke plaatsen en gebeurtenissen zij concreet informatie zou hebben gegeven – wordt er nog op gewezen dat dit geen afbreuk doet aan de voorgaande conclusies aangaande haar ongeloofwaardige recente herkomst. Er wordt immers niet betwist dat verzoekster afkomstig is uit Cabinda, doch enkel haar recente afkomst van daar wordt op basis van het voorgaande in twijfel getrokken.

Het betoog van verzoekster is dan ook niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van haar asielaanvraag, te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

De door verzoekster bij haar ter terechtzitting overgemaakte aanvullende nota gevoegde stavingstukken vermogen het voorgaande niet in een ander daglicht te stellen. Wat het door verzoekster neergelegde identiteitsdocument betreft (aanvullende nota, stuk 1), stelt de Raad vast dat de voorkant en de achterkant van dit document aan elkaar zijn geniet. Er kan dan ook niet met zekerheid worden nagegaan of de voorkant van dit document, waarop verzoeksters naam prijkt, samen hoort bij de achterzijde van dit document, waarop (onder meer) een verblijfplaats en een plaats van afkomst worden vermeld. Uit dergelijke vaststellingen kan niet anders dan besloten worden dat dit stuk een duidelijk gefabriceerd karakter heeft. Wat betreft de door verzoekster neergelegde geboorteakte (aanvullende nota, stuk 2), wordt er op gewezen dat *in casu* verzoeksters afkomst uit Cabinda niet wordt betwist. Er worden enkel bedenkingen gemaakt bij verzoeksters recente verblijf in Cabinda, die door dit document niet worden weggenomen. Wat de door verzoekster neergelegde schoolattesten betreft, blijkt dat het attest van 2 juli 2014 (aanvullende nota, stuk 3) niet volledig is ingevuld. Hierop ontbreken verzoeksters identiteitsnummer, geboorteplaats en -datum. Bovendien zijn de twee vlaggen die op dit document staan zeer onprofessioneel aangebracht. Het schoolattest van 2 juli 2012 (aanvullende nota, stuk 4) bevat dan weer wel het identiteitsnummer, de geboorteplaats en geboortedatum van verzoekster, doch deze geboortedatum – 6 oktober 1999 – stemt niet overeen met de geboortedatum die verzoekster in haar verzoekschrift opgeeft en die op haar – gefabriceerde – identiteitskaart staat, met name 6 juli 1997. Het diploma lager onderwijs (aanvullende nota, stuk 5) en het schoolattest van 4 juli 2009 (aanvullende nota, stuk 6) die verzoekster voorlegt, tonen verzoeksters recente verblijf in Cabinda niet aan. Bovendien is het identiteitsnummer dat op het schoolattest van 4 juli 2009 prijkt verschillend van dat wat op het schoolattest van 2 juli 2012 staat en wekt het tevens verbazing dat het diploma is uitgereikt te Kinshasa, daar waar verzoekster eerder verklaarde dat zij van bij haar geboorte tot aan haar komst naar België enkel in Cabinda heeft gewoond (adm. doss., stuk 5, gehoorverslag 11 mei 2017, p. 5). Tevens is het merkwaardig dat het diploma is uitgereikt op 2 juli 2009, daar waar het schoolattest met de schoolresultaten van verzoekster pas twee dagen later, op 4 juli 2009, werd opgemaakt. Op dit schoolattest zijn bovendien een aantal zaken doorstreept, wat eens te meer doet twifelen aan het authentieke karakter van het document. Wat de getuigenis van de voorzitter van UNDC betreft (aanvullende nota, stuk 7), stelt de Raad vast dat dit document niet is ondertekend en bijgevolg door om het even wie kan zijn opgesteld. Het bewijs van de geldtransactie (aanvullende nota, stuk 8) toont hoogstens aan dat er een financiële transactie is geweest tussen verzoekster en de voorzitter van de UNDC, doch hieruit kan geenszins worden afgeleid dat deze verband houdt met verzoeksters beweerde betrokkenheid bij de politieke beweging UNDC.

2.3.4. Beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus

2.3.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoekster op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

2.3.4.2. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat verzoekster haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoekster maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Angola zou hebben gekend.

2.3.4.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat uit niets blijkt dat er in Angola actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.3.4.4. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.6. Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig oktober tweeduizend achttien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN